

Далека, незнайома сторона,
Здається, навіть небо тут інакше.
Але нараз — тополя край вікна,
І щось таке в ній українське, наше.

Окинеш гордий стан її стрункий,
На мить думками вернешся додому,
І край чужий вже не такий чужий,
І дні твої минають легше в ньому.
